

QVÆSTIO MEDICA

CARDINALITIIS DISPUTATIONIBVS

MANE DISCVTIENDA IN SCHOLIS MEDICORVM

DIE IOVIS DECIMA MARTII.

M. IOANNE BOVRGEOIS Doctore Medico, moderatore.

An ab esu leporum venustas?

788

VA cuique enti est à Deo, pulchritudinis omnis fonte, infusa nature suæ conueniens pulchritudo, diuinitatis radius ac meræ bonitatis flos; cuius illecebris, quadam velut escâ, ipsa latens interius intuentes ad se trahit, & ad sui admirationem, venerationem & amorem rapit. Pulchritudo, rei cuiuscumque ad eum cui nata est finem perfectio, tribus tantum percipitur, mente, visu & auditu. His solis eâ perfrui nobis concessum est: quæ in Angelis, ordine Idearum; in animis, rationum & virtutum distinctâ serie; in naturâ, feminum copiâ & fecunditate; in vocibus atque sonis, harmoniâ; in visibilibus corporibus, formarum varietate; in humanis, partium ordine, symmetriâ, & specie (tribus in ente quolibet cuiusvis pulchritudinis fundamentis) quasi Dei simulachrum splendet: demum in facie, vt in suo & humanæ mentis, formarum omnium pulcherrimæ, throno morumque speculo, venustate fulget.

ARTIVM inter se conuenientia, figura, situs, quantitas, ordo, commensuratio, aridæ colorum suauitas, tametsi pulchritudinem constituent, non sunt tamen illa pulchritudo; quæ potius ex eis conflata & exurgens aliqua delectabilis & incorporea qualitas est; cuius vt & sanitatis latitudo cum magna sit, ac eadem vtriusque causæ, summa eius perfectio & gratia venustas est, à pulchritudine distinguenda. Tria sanitatis inculpatæ confectaria sunt, *χολος, εὐχολία, ἀνέστις*. Hinc pituitosis, biliosis & melancholicis, quibus imperfecta, fœdantur sæpe facies; quæ in sanguineis *λαϊότεραι καὶ ἀγλαώτεραι*, sanguinem non minus gratiarum atque venustatis largitorem, quam vitæ beatoris thesaurum testantur. Qualis humor intus, talis illius flos in vultu legitur, ni *ἐμπύσις* extiterit.

TQVE vt lapillis & mineralibus, viuendi nutriendique facultate destitutis, accuratissima primorum corporum, duplici eaque summâ qualitate præditorum, permixtio quædam interior externum nitorem parit, cernentium oculos, licet igneos, percellentem; herbas & arbores seminibus, *ῥοή;* radicibus, mesenterij; medullisque, cordis locum gerentibus, innata & succo idoneo suscitata fecunditas, florum atque foliorum pergratâ varietate, colorumque venustate vestit: ita in animalibus, non modò partium, omnium simul & semel ex concordia quatuor elementorum (suas in quolibet mixto virtutes retinentium) vnione, ab animâ ipsâ in vtero formatarum *συνμετέλα*; sed post genitorum etiam humorum, vnicam in venis massam constituentium, *ἐνκρασία*; quatuor primarum qualitarum (quæ omnes positiuæ sunt & actiuæ) commoderatio, lineamentorum & colorum iucundâ promittit speciem.

I ANIMI simul & corporis pulchritudo summa concurrerit; hoc naturæ miraculum eò tibi licet mirari vehementius, quò virtutis atque formæ concordia rarior est. Si solus pulcher animus, ac velut alter Socrates rediuius tibi occurrerit; hunc quoque mentis decorem, quia stabilis est demissis oculis reuerere. Vt figurâ, sic animo nihil senescit tardius; muliebri venustate nihil citius. Si sola facies; caue ne *ἀπὸ πρεσβύτου, πρεσβυτέρου*; nubem pro lunone amplectaris. Larua hæc non *κακομηκῆς* medicinæ partis, sed *κακομητικῆς* & mangoniæ, medico indignæ, artis foetura est: quæ pigmentis & vnguentis cerussatis, variisque pilorum tincturis vmbatilem tantum mortuæ pulchritudinis, quam ipsa exstinguit sæpe, imaginem exulficat. Dogmaticus naturæ, sua opera *ἐκ θεμισίας* vt plurimum adomantis, sectator & æmulus est: natiuam vultus *εὐχολίαν* non solum diligit, sed & nascentem suscipit, virentem rigat, florentem conseruat, marcescentem recreat, exulantem restituit, probâ victus lege, alimentis multi succi & optimi.

NIVERSA piscium natura frigidior & humidior est quàm vt probum atque copiosum sanguinem procreet: excrementosa est atque expedita putredini materia. Volatiliu salubrior est, quæ tamen tenuius & parcius alimentum præbet. Terrestrium, vberitimum, firmissimum, quàm optimum. Inter quadrupes gloria prima lepus, pilosum animal & fecundissimum, prælongis auribus, cruribus breuius & inæqualibus, cui vni pili & in buccâ intrus & sub pedibus sunt, pro corporis ratione cor maximû; vnde *βραχυλότοτοι καὶ διαδυμνότεροι*. Ei vt cæteris animantibus varia penes etatem temperies est. Victorum quorumlibet animalium caro frigidissima est, siccissima, nemini propria; præterquam leporum, aptissima pituitorum esca. Nouellorum & adolescentum (quorum præsertim *σάβητοι ἄνθρωποι*) carnes, sanguis, & interanea temperatissima, delicatissima, palato suauissima: ex quibus *ἐν πύλῳ* ventriculo, iccori *ὠχρῆμοι*, corpori *εὐχρῆμοι, πολύτροφοι, ὑγιστάτοτοι*, cuii solidum, vultui denique venustum succreuit alimentum. *ὡς δὲ ἐξ ἀλλαντῶν τοῦ ὕδατος ἀκρίβης ἔχει τὸ σῶμα, δὲ ἀλλαντὶ δ' ἰσχυροί, καὶ οὐτὸ μέλλει ποιῆσαι.*

Ergo ab esu leporum venustas.

Proponerat Lutetiæ PETRVS YVELIN Parisinus, Anno R. S. H. M. DC. XXXIII.